

314

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 października 1958 r.

zmieniające rozporządzenie z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku dochodowym.

Na podstawie art. 9 ust. 2 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 26 i z 1958 r. Nr 45, poz. 223) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 28 lutego 1951 r. w sprawie wykonania dekretu o podatku dochodowym (Dz. U. z 1951 r. Nr 16, poz. 127, z 1953 r. Nr 40, poz. 174 i z 1956 r. Nr 36, poz. 162) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 18. 1. Nadwyżką ze sprzedaży przedmiotów i praw majątkowych jest różnica między ceną uzyskaną ze sprzedaży tych przedmiotów i praw majątkowych a kosztami ich nabycia lub wytworzenia, a jeżeli chodzi o przedmioty i prawa majątkowe nabyte w drodze darowizny lub wyposażenia — ich wartością w dniu nabycia. Różnica ta ulega zmniejszeniu o wartość nakładów poczynionych w czasie ich posiadania, trwale zwiększających lub ulepszających ich substancje oraz koszty sprzedaży”.

2) § 19 otrzymuje brzmienie:

„§ 19. 1. Koszt nabycia lub wytworzenia przedmiotów i praw majątkowych bądź ich wartość z dnia nabycia oraz wartość poczynionych nakładów przyjmuje się dla obliczenia nadwyżki:

- 1) jeśli chodzi o przedmioty i prawa majątkowe nabyte przez podatnika po dniu 29 października 1950 r. oraz nakłady poczynione po tej dacie — w wysokości rzeczywistej ceny kupna lub wytworzenia bądź wartości z dnia nabycia,
- 2) jeśli chodzi o przedmioty i prawa majątkowe nabyte przez podatnika w okresie od dnia 1 stycznia 1945 r. do dnia 29 października 1950 r. oraz nakłady poczynione w tym okresie — w wysokości rzeczywistej ceny kupna lub wytworzenia bądź wartości z dnia nabycia przerachowanej w stosunku 100:3,
- 3) jeśli chodzi o przedmioty i prawa majątkowe nabyte przez podatnika w okresie od dnia 1 września 1939 r.

do dnia 1 stycznia 1945 r. oraz nakłady poczynione w tym okresie — w wysokości rzeczywistej ceny kupna lub wytworzenia bądź wartości z dnia nabycia przerachowanej z zastosowaniem mnożnika 5; jeżeli cena nabycia lub wytworzenia bądź wartość z dnia nabycia nie była wyrażona w złotych, należy ją uprzednio przeliczyć na złote według relacji obowiązującej w dacie nabycia lub wytworzenia i następnie zastosować mnożnik 5,

- 4) jeśli chodzi o przedmioty i prawa majątkowe nabyte przez podatnika przed dniem 1 września 1939 r. oraz nakłady poczynione przed tą datą — w wysokości rzeczywistej ceny kupna lub wytworzenia bądź wartości z dnia nabycia wyrażonej w walucie obiegowej z dnia 31 sierpnia 1939 r., przerachowanej z zastosowaniem mnożnika 10; jeżeli cena kupna lub wytworzenia bądź wartość z dnia nabycia nie była wyrażona w walucie obiegowej z dnia 31 sierpnia 1939 r., należy ją uprzednio przeliczyć na tę walutę według obowiązującej relacji i następnie zastosować mnożnik 10.

2. Jeżeli ceny kupna lub wytworzenia bądź wartości z dnia nabycia nie można ustalić, dane te ustala organ finansowy w trybie przewidzianym przepisami o postępowaniu podatkowym, przy czym w odniesieniu do przedmiotów i praw majątkowych i poczynionych nakładów określonych w ust. 1 pkt 4 organ ten ustala je w tej wysokości, jaką posiadałyby one w dniu 31 sierpnia 1939 r.; wartości te ulegają odpowiedniemu przerachowaniu w myśl zasad wyrażonych w ust. 1 pkt 2—4”.

§ 2. Przepisy niniejszego rozporządzenia stosuje się przy ustalaniu nadwyżek z dokonanych po dniu 1 listopada 1958 r. sprzedaży przedmiotów i praw majątkowych.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

315

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 10 października 1958 r.

w sprawie zasad dokonywania potrąceń z rent na pokrycie kosztów utrzymania rencistów przebywających w zakładach pomocy społecznej.

Na podstawie art. 66 ust. 3 dekretu z dnia 25 czerwca 1954 r. o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 97) oraz art. 27 ust. 3 dekretu z dnia 14 sierpnia 1954 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1958 r. Nr 23, poz. 98) — zarządza się, co następuje:

§ 1. Przepisy rozporządzenia stosuje się do osób, które pobierają renty na podstawie przepisów o zaopatrzeniach emerytalnych, przepisów o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych albo przepisów o przejęciu mienia na własność Państwa.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu mówi się o zakładach, rozumie się przez to zakłady pomocy społecznej oraz zakłady (ośrodkii) szkolenia inwalidów.

§ 3. 1. Rencistom przebywającym w zakładach właściwy do spraw rent organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) wypłacający rentę lub Biuro Rent Zagranicznych Ministerstwa Pra-

cy i Opieki Społecznej potrąca z renty na pokrycie kosztów utrzymania w tych zakładach pełny koszt utrzymania, nie więcej jednak niż 80% renty. Pozostała kwota renty, nie mniej jednak niż 50 zł, wypłacana jest renciście.

2. Przy ustalaniu wysokości potrąceń na koszty utrzymania w zakładzie — nie uwzględnia się dodatków do renty dla żony, dzieci, wnuków i rodzeństwa. Dodatki te wypłacane są w pełnej wysokości bezpośrednio tym osobom, na które zostały przyznane, lub ich opiekunom.

§ 4. Przebywający w zakładzie rencista może być całkowicie lub częściowo zwolniony od odpłatności za pobyt w zakładzie w razie stwierdzenia, że rodzina rencisty (małżonek, dzieci, rodzice, wnuki i rodzeństwo) pozostaje na jego utrzymaniu i nie posiada dostatecznych środków utrzymania, a rencista zobowiązany jest do alimentowania.

§ 5. 1. Zwolnienie od odpłatności w zakładzie następuje na wniosek rencisty, zaopiniowany przez zakład i przez właściwy do spraw pomocy społecznej organ prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej. Właściwość

prezydium rady narodowej ustala się według miejsca zamieszkania rodziny rencisty.

2. Zwolnienie od odpłatności za pobyt w zakładzie może nastąpić również przed przyjęciem rencisty do zakładu. W tym przypadku rencista składa wniosek o zwolnienie bezpośrednio do organu, o którym mowa w ust. 1.

§ 6. Do wniosku rencisty zakład lub organ określony w § 5 obowiązany jest dołączyć:

- 1) akta osobowe rencisty — jeżeli rencista przebywa w zakładzie;
- 2) aktualny wywiad społeczny;
- 3) zgodę rencisty na wypłacanie renty do rąk rodziny, ze wskazaniem osoby, której rentę należy wypłacać.

§ 7. 1. Decyzję o zwolnieniu od odpłatności wydaje właściwy do spraw pomocy społecznej organ prezydium wojewódzkiej rady narodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) na podstawie opinii zakładu i organu określonego w § 5 oraz na podstawie aktualnego wywiadu o stanie majątkowym i rodzinnym rencisty. Właściwość prezydium rady narodowej ustala się według miejsca zamieszkania rodziny rencisty.

2. Decyzję o zwolnieniu od odpłatności wydaje się na określony czas, nie przekraczający jednego roku. Dalsze zwolnienie od odpłatności następuje w trybie określonym w § 5 ust. 1 i § 7 na ponowny wniosek rencisty i na podstawie aktualnego wywiadu społecznego.

§ 8. O wydaniu decyzji powiadamia się organ wypłacający rentę, zakład, zainteresowanego rencistę i jego rodzinę.

§ 9. 1. W razie całkowitego zwolnienia rencisty od odpłatności za pobyt w zakładzie — renciście wypłaca się 20% renty, a pozostałą kwotę renty — do rąk rodziny (§ 4).

2. W razie częściowego zwolnienia rencisty od odpłatności — renciście wypłaca się 20% renty. Pozostałą kwotę renty zmniejszoną o kwotę odpłatności za pobyt w zakładzie wypłaca się do rąk rodziny.

§ 10. 1. Rencistom opuszczającym zakład na stałe lub czasowo na okres dłuższy niż 2 tygodnie za zgodą kierownika zakładu — wypłaca się rentę w pełnej wysokości za okres od następnego dnia po opuszczeniu zakładu.

2. Wypłata renty w pełnej wysokości następuje na podstawie zaświadczenia wydanego przez zakład, stwierdzającego datę opuszczenia zakładu oraz okres pozostawania rencisty poza zakładem.

§ 11. Przepisom niniejszego rozporządzenia nie podlegają renciści przebywający w tych zakładach pomocy społecznej, których wydatki nie są pokrywane w całości z budżetu Państwa lub ze środków finansowych przedsiębiorstw państwowych.

§ 12. Decyzje w sprawach zwolnień od odpłatności za pobyt w zakładach wydane na podstawie dotychczasowych przepisów tracą moc z dniem 1 lipca 1959 r., o ile nie zostały wydane na czas krótszy. Ponowne zwolnienie od odpłatności może nastąpić w trybie i na zasadach przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu.

§ 13. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Minister Pracy i Opieki Społecznej: w z. A. Firganek

316

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 10 października 1958 r.

w sprawie ponownego stosowania przez Niemiecką Republikę Demokratyczną Konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł, dotyczących zajęcia zabezpieczającego statków powietrznych, podpisanej w Rzymie dnia 29 maja 1933 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że dnia 11 września 1957 r. Rząd Niemieckiej Republiki Demokratycznej powiadomił Rząd Włoski, iż ponownie stosuje Konwencję o ujednostajnieniu niektórych prawideł, dotyczących zajęcia zabez-

pieczającego statków powietrznych, podpisaną w Rzymie dnia 29 maja 1933 r. (Dz. U. z 1937 r. Nr 74, poz. 540).

Minister Spraw Zagranicznych: w z. M. Naszkowski

317

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 10 października 1958 r.

w sprawie złożenia przez Ghanę i Federację Malajską dokumentów akceptacyjnych Konwencji dotyczącej utworzenia Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury, podpisanej w Londynie dnia 16 listopada 1945 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. XV Konwencji dotyczącej utworzenia Organizacji Narodów Zjednoczonych dla Wychowania, Nauki i Kultury, podpisanej w Londynie dnia 16 listopada 1945 r. (Dz. U. z 1947 r. Nr 46,

poz. 242), nastąpiło złożenie dokumentów akceptacyjnych powyższej Konwencji przez Ghanę dnia 11 kwietnia 1958 r. i przez Federację Malajską dnia 16 czerwca 1958 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. M. Naszkowski

318

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 10 października 1958 r.

w sprawie przystąpienia Ghany do międzynarodowej konwencji o bezpieczeństwie życia na morzu, podpisanej w Londynie dnia 10 czerwca 1948 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że dnia 22 listopada 1957 r. Rząd Ghany złożył Rządowi Brytyjskiemu dokument przystąpienia do międzynarodowej konwencji o bezpieczeń-

stwie życia na morzu, podpisanej w Londynie dnia 10 czerwca 1948 r. (Dz. U. z 1956 r. Nr 14, poz. 69).

Minister Spraw Zagranicznych: w z. M. Naszkowski